

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR

YUSUF SULUSARAY BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2020/2316
Karar Tarihi : 12/1/2023

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Yusuf Şevki HAKYEMEZ
Selahaddin MENTEŞ
İrfan FİDAN
Muhterem İNCE
Raportör : Fatma Gülbin ÖZTÜRK
Başvurucu : Yusuf SULUSARAY
Vekili : Av. Onur ALTINKAN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, yargılama sırasında dinlenmeyen tanığın beyanı esas alınarak davanın reddine karar verilmesi sebebi ile silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerinin ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 13/1/2020 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına gönderilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

7. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:
8. Başvurucu 20/3/2012 tarihinde davalı hastanede yoğun bakım sorumlusu ve şüpevizör (gece baş hemşiresi) olarak çalışmaya başlamıştır. Başvurucu hakkında 24/12/2016 tarihinde hasta yakını B.K.nın hasta odasına yemek taşımasına aracılık etmek ve

bu esnada durumu engellemeye çalışan iş arkadaşlarına yönelik hakaret ve tehditte bulunmak eylemleri sebebi ile disiplin soruşturması başlatılmıştır. Başvurucu, savunmasında B.K.nin hasta odasına yiyecek çıkarmasına aracılık ettiği kabul etmiştir. Yapılan soruşturma neticesinde başvurusunun savunmasındaki ikrarı da dikkate alınarak hasta odasına yiyecek çıkarılması şeklindeki eylemin hastane kurallarına aykırılık teşkil ettiği, hasta sağlığını ve güvenliğini tehlikeye atacak nitelikte olduğu, ahlak ve iyi niyet kurallarına aykırılık teşkil ettiği belirtilmiştir; 30/12/2016 tarihinde başvurusunun iş akdi haklı sebeple bildirimsiz ve tazminatsız olarak sona erdirilmiştir.

9. Başvurucu iş akdinin haksız feshedildiği gerekçesiyle işverene karşı işçilik alacağı davası açmıştır. Başvurucu, dava dilekçesinde; hastaneye gittiğinde hasta yakını B.K. ile güvenlik görevlisi olan F.yi tartışırken bulunduğunu, tarafları sakinleştirmek için araya girdiğinde süpervizör olarak görev yapan M.nin de olay yerine geldiğini, M.nin yemeği beraber çıkarmayı teklif etmesi üzerine B.K., M. ve F. ile birlikte yemeği kata çıkarıp acil servise geri döndüklerini ileri sürmüştür. M.nin hiyerarşik olarak amiri konumunda bulunduğunu ve yemeğin kata çıkarılmasının M.nin kararı ile olduğunu belirten başvuru, iş akdinin haksız feshine dayalı olarak kıdem ve ihbar tazminatı ile diğer işçilik alacaklarına karar verilmesini talep etmiştir.

10. İlk derece mahkemesince yapılan yargılamanın 1. celsesinde davalı tarafından bildirilen M.K. ve F.G. isimli tanıklar, 1. ve 2. celselerinde ise H.G. ve B.K. isimli davacı tanıklar dinlenmiştir.

11. Mahkeme, davalı tarafça iş akdinin feshinin haksız olduğu sonucuna ulaşmış ve başvurusunun işçilik alacaklarının yanında kıdem ve ihbar tazminatı taleplerinin de kabulüne karar vermiştir. Gerekçeli kararda, başvurusunun iş arkadaşı E.K.ya hakaret ettiği iddiasının görgüye dayalı tanık beyanları ile ispatlanmadığını belirten mahkeme, feshe dayanak olarak gösterilen diğer sebep olan hasta odasına yiyecek çıkarılmasına aracılık etme eyleminin ise tek başına iş güvenliğini ve hasta sağlığını tehlikeye atacak nitelik arz etmediğini belirterek başvurusunun iş akdinin haksız olarak sona erdirildiği kanaatine ulaşmıştır.

12. Karar, davalı işverence istinaf edilmiştir. Davalı; istinaf dilekçesinde özette başvurusunun işyeri kurallarına aykırı biçimde hasta odasına yemek çıkarma eyleminin -başvurusunun ikrarının da bulunduğu gözetilerek- sabit olduğunu, iş arkadaşları E.K. ve M.K.ya hakaret ve tehdit ettiğine ilişkin olay günü tutulan tutanak bulduğuna, hasta odasına yemek çıkarılması şeklinde cereyan eden eylemin işyerinde sağlık yönünden tehlike oluşturduğunu belirterek iş akdinin feshinin haklı nedene dayandığını ayrıca başvurusunun diğer işçilik alacaklarına yönelik isteminin de reddedilmesi gerektiğini ileri sürmüştür.

13. Bölge Adliye Mahkemesi 16/12/2019 tarihli kararı ile mahkeme kararının kaldırılmasına ve davanın kısmen kabulüne, kısmen reddine kesin olarak karar vermiştir. Gerekçeli kararında, olay tarihi olan 25/12/2016'da düzenlenen ve altında E.K., F.G., H.S., M.K., A.Ö., ve O.C.nin imzalarının yer aldığı tutanak içeriğinin yargılama sonrasında dinlenen davalı tanığı P.G.nin beyanları ile doğrulandığını belirten Bölge Adliye Mahkemesi, ilgili tanık beyanı kapsamında başvurusunun davalı işverenin başka işçilerine yönelik hakaret ve tehdit eylemi gerçekleştirdiğinin kabulü gerektiği sonucuna ulaşmış ve başvurusunun iş akdinin feshinin haklı nedene dayandığını belirtmiştir. Davalının diğer işçilik alacakları yönünden ileri sürdüğü istinaf isteminin ise reddine karar vermiştir.

14. Bölge Adliye Mahkemesi gerekçesinin ilgili kısmı şöyledir:

"İlk derece mahkemesince toplanan delillere dava ve cevap dilekçelerine feshe konu olayla ilgili altında davalı işyeri çalışanları E.K, F.G, H.S, M.K, A.Ö, ve O.C'nin imzaları bulunan 25.12.2016 tarihli tutanak içeriğine, tutanak içeriğine doğrulayan ve yargılama sonrasında davalı tanıdığı olarak dinlenen P.G'nin beyanına ve tüm dosya kapsamına göre, davacının davalı işverenin başka işçilerine hakaret ve tehdit ederek sataştığı, davalı işveren tarafından 4857 sayılı Yasa'nın 25/11-d maddesi gereğince gerçekleştirilen feshin haklı nedene dayandığı, kıdem ve ihbar tazminatı alacakları yönünden davanın reddi gerekirken kabulüne karar verilmesi doğru olmamıştır. Davalının bu yöne ilişkin istinaf sebepleri yerinde olmakla HMK 353/1-b-2 maddesi gereğince ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına, kıdem ve ihbar tazminatı alacakları yönünden davanın reddine karar verilerek aşağıdaki hüküm kurulmuştur. "

15. 16/12/2019 tarihli Bölge Adliye Mahkemesi kararı 7/1/2020 tarihinde başvurucaya tebliğ edilmiş, 13/1/2020 tarihinde başvuruca bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

1. İlgili Mevzuat

16. 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "*Taraflarca getirilme ilkesi*" kenar başlıklı 25. maddesi şöyledir:

"Kanunda öngörülen istisnalar dışında, hâkim, iki taraftan birinin söylemediği şeyi veya vakıaları kendiliğinden dikkate alamaz ve onları hatırlatabilecek davranışlarda dahi bulunamaz.

Kanunla belirtilen durumlar dışında, hâkim, kendiliğinden delil toplayamaz. "

17. 6100 sayılı Kanun'un "*Hukuki dinlenilme hakkı*" kenar başlıklı 27. maddesi şöyledir:

"Davanın tarafları, müdahiller ve yargılamanın diğer ilgilileri, kendi hakları ile bağlantılı olarak hukuki dinlenilme hakkına sahiptirler.

Bu hak;

a) Yargılama ile ilgili olarak bilgi sahibi olunmasını,

b) Açıklama ve ispat hakkını,

c) Mahkemenin, açıklamaları dikkate alarak değerlendirmesini ve kararların somut ve açık olarak gerçekleştirilmesini, içerir."

18. 6100 sayılı Kanun'un "*Tanık gösterme şekli*" kenar başlıklı 240. maddesi şöyledir:

" Davada taraf olmayan kişiler tanık olarak gösterilebilir.

Tanık gösteren taraf, tanık dinletmek istediği vakıyı ve dinlenilmesi istenen tanıkların adı ve soyadı ile tebliğe elverişli adreslerini içeren listeyi mahkemeye sunar. Bu listede gösterilmemiş olan kimseler tanık olarak dinlenemez ve ikinci bir liste verilemez.

Tanık listesinde adres gösterilmemiş veya gösterilen adreste tanık bulunamamışsa, tarafa adres göstermesi için, işin niteliğine uygun kesin süre verilir. Bu süre içinde adres gösterilmez veya gösterilen yeni adres de doğru değilse, bu tanığın dinlenilmesinden vazgeçilmiş sayılır."

19. 6100 sayılı Kanun'un "*Tanıkların mahkemede dinlenilmesi*" kenar başlıklı 259. maddesi şöyledir:

" Tanıklar davaya bakan mahkemede dinlenir.

Mahkeme, gerçeğin ortaya çıkması için gerekliyse, tanığın olayın gerçekleştiği veya şeyin bulunduğu yerde dinlenilmesine karar verebilir.

Mahkeme, hasta veya özürlü olmasından dolayı gelemeyen tanığı bulunduğu yerde dinler.

Mahkemenin yargı çevresi dışında bulunan tanığın, bulunduğu yer mahkemesi tarafından dinlenmesine karar verilebilir. İstinabe yolu ile dinlenilmesine karar verilen tanığın, nerede, hangi gün ve saatte dinleneceği hususu, talepleri hâlinde taraflara tebliğ edilir. Bu durumda, tanığın, hangi hususlardan dolayı dinleneceğini hâkim belirler."

20. 6100 sayılı Kanun'un "*Tanığın dinlenilme şekli*" kenar başlıklı 261. maddesi şöyledir:

"Tanıklar, hâkim tarafından ayrı ayrı dinlenir ve biri dinlenirken henüz dinlenmemiş olanlar salonda bulunamazlar. Tanıklar gerektiğinde yüzleştirilirler.

Tanık, bildiğini sözlü olarak açıklar ve sözü kesilmeden dinlenir. Dinlenilme sırasında, tanık, yazılı notlar kullanamaz. Şu kadar ki, tanık tarihleri ve rakamları tespit etmek veya bazı hususları açıklamak ya da hatırlayabilmek için yazılarına bakmak zorunda olduğunu hâkime söylerse, hâkim derhâl yazılarına bakmasına veya belirleyeceği duruşmada yeniden dinlenmesine karar verebilir.

Hâkim, tanık sözünü bitirdikten sonra, ifade ettiği hususların açıklanması veya tamamlanması amacıyla başka sorular da sorabilir.

Toplu mahkemede başkan, hâkimlerden her birinin tanığa doğrudan doğruya soru sormasına izin verir.

Tanığın sözleri tutanağa yazılarak önünde okunur ve tutanağın altı kendisine imza ettirilir."

2. Yargıtay Kararı

21. Yargıtay Hukuk Genel Kurulu (HGK) 24/2/2022 tarihli kararı ile işçilik alacağına ilişkin görülmekte olan bir davada, mahkeme tarafından verilen kesin süre içinde ücret bordrosu asılları davalı tarafından dosyaya sunulmadığından yalnız ücret alacağının ödendiğine yönelik savunmaya itibar edilerek davanın kabulüne karar verilip verilemeyeceği hususunu ele almıştır. Kararda, adil yargılanma hakkının güvencelerinden olan silahların

eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkeleri ile 6100 sayılı Kanun'un 27. maddesinde düzenlenen "*Hukuki dinlenilme hakkı*"na yönelik açıklamalarda bulunulmuş, tarafların gerek yargı organınca gerekse karşı tarafça yapılan işlemler konusunda bilgilendirilmesinin zorunlu olduğu hususu vurgulanmıştır. *Açıklama ve ispat hakkı*'nın da hukuki dinlenilme hakkının alt güvencelerinden olduğu vurgulanan kararda, tarafların birini diğeri karşısında zayıf duruma düşürmeksizin iddia ve savunmalarını makul bir şekilde mahkeme önünde dile getirme hakkına işaret edilmiştir (Yargıtay HGK, 24/2/2022, E.2020/(22)9-700, K.2022/207).

B. Uluslararası Hukuk

22. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine (AİHM) göre Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ndeki (Sözleşme) hakların etkili bir biçimde korunması için davaya bakan mahkemelerin Sözleşme'nin 6. maddesi uyarınca *tarafların dayanaklarını, iddialarını ve delillerini etkili bir biçimde inceleme görevi* vardır (*Dulaurans/Fransa*, B. No: 34553/97, 21/3/2000, § 33).

23. Hakkaniyete uygun yargılanmanın temel unsuru, yargılamanın çelişmeli olması ve taraflar arasında silahların eşitliğinin sağlanmasıdır (*Rowe ve Davis/Birleşik Krallık* [BD], B. No: 28901/95, 16/2/2000, § 60). Adil yargılanma hakkının unsurlarından olan çelişmeli yargılama ilkesi taraflara, dava dosyasındaki belgeler hakkında bilgi sahibi olma ve yorum yapma hakkını tanımayı, bu nedenle tarafların yargılamanın bütününe aktif olarak katılmasını gerektirmektedir. Bu anlamda mahkemece tarafların dinlenmemesi, taraflara delillere karşı çıkma imkânı verilmemesi yargılama faaliyetinin hakkaniyete aykırı hâle gelmesine neden olabilecektir (*Feldbrugge/Hollanda*, B. No: 8562/79, 29/5/1986, § 44).

24. Sözleşme'nin 6. maddesinde davada kullanılan delillerin ispat güçleri ile ilgili bir düzenleme bulunmamasıyla birlikte AİHM, delillerin kabul edilebilirliği ile ilgili olarak somut davada kullanılan delillerin silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkeleri gözetilerek tartışılıp tartışılmadığını ya da söz konusu delillerin yargılamanın bir bütün olarak adil olup olmamasına etkisini değerlendirmekte (*Tamminen/Finlandiya*, B. No: 40847/98, 15/6/2004, §§ 40, 41; *Barberà, Messegué ve Jabardo/İspanya*, B. No: 10590/83, 6/12/1988, §§ 68, 81-89) ve birçok kararında Sözleşme'nin 6. maddesinin adil yargılanma hakkını güvence altına almakla beraber öncelikli olarak ulusal hukuk bağlamında düzenlenmesi gereken bir konu olan delillerin kabul edilebilirliğine ilişkin bir kural ortaya koymadığını belirtmektedir (*Schenk/İsviçre*, B. No: 10862/84, 12/7/1988, §§ 45, 46; *Desde/Türkiye*, B. No: 23909/03, 1/2/2011, § 124).

V. İNCELEME VE GEREKÇE

25. Anayasa Mahkemesinin 12/1/2023 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

26. Başvurucu; yargılama sonrasında dinlenen tanık P.G.nin anlatımlarının esas alınarak Bölge Adliye Mahkemesi tarafından kıdem ve ihbar tazminatına yönelik taleplerinin kesin olarak reddedilmesinin adil yargılanma hakkının alt güvencelerinden olan silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerine, gerekçeli karar hakkına, duruşmaların aleniliği ilkesine aykırılık teşkil ettiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

27. Anayasa'nın "*Hak arama hürriyeti*" kenar başlıklı 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

28. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucunun şikâyetinin yargılama hakkında nihai kararı tesis eden Bölge Adliye Mahkemesince yargılama sonrasında dinlendiği belirtilen tanık P.G.nin beyanı doğrultusunda davanın reddine karar verilmesine yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Başvurucunun iddiasının tanık beyanının yargılamada alınmaması ve tanık beyanına yönelik cevap hakkında mahrum bırakılması olduğundan incelemenin adil yargılanma hakkı kapsamındaki silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkeleri yönünden yapılması gerektiği değerlendirilmiştir.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

29. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerinin ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Genel İlkeler

30. Anayasa'nın 36. maddesi uyarınca herkes *iddia, savunma ve adil yargılanma* hakkına sahiptir. Anayasa'nın anılan maddesinde adil yargılanma hakkından ayrı olarak *iddia ve savunma* hakkına birlikte yer verilmesi, taraflara *iddia ve savunmalarını* mahkeme önünde dile getirme fırsatı tanınması gerektiği anlamını da içermektedir (*Mehmet Fidan*, B. No: 2014/14673, 20/9/2017, § 37).

31. Kural olarak Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı bir sonuç güvencesi sağlamamakta, yargılama sürecinin adil olmasını sağlamaya yönelik bir dizi usul güvencesi sunmaktadır. Bu usul güvencelerinden biri de silahların eşitliği ilkesidir (*Adem Erdem*, B. No: 2018/13415, 29/6/2021, § 36).

32. Yargılama sırasında tanık dinletme ve bilirkişi görüşüne başvurulması hakkı da dâhil olmak üzere delillerin ibrazı ve değerlendirilmesi adil yargılanma hakkının unsurlarından biri olarak kabul edilen silahların eşitliği ilkesi kapsamında kabul edilmekte olup bu ilke ve yargılamaya etkin katılım hakkı ile çelişmeli yargılama ilkesi, adil yargılanma hakkının somut görünümleridir (*Güher Ergun ve diğerleri*, B. No: 2012/13, 2/7/2013, § 38).

33. Taraflar arasında hakkaniyete uygun bir dengenin sağlanmasını amaçlayan silahların eşitliği ilkesi, mahkeme önünde sahip olunan hak ve yükümlülükler bakımından taraflar arasında eşitliğin sağlanması ve bu dengenin yargılamanın her aşamasında korunmasını ifade etmekte olup bu usule ilişkin güvence gereği uyumsuzluğun her iki tarafına

da savunmasının temel dayanağı olan delilleri sunma imkânı tanınmalıdır (*Ramazan Tosun*, B. No: 2012/998, 7/11/2013, § 37; *Yüksel Hançer*, B. No: 2013/2116, 23/1/2014, § 18).

34. Kural olarak Anayasa Mahkemesinin yargılama sürecinde uygulanan delil sunma ve inceleme yöntemlerinin usul kanunlarına uygunluğunu denetleme görevi bulunmamaktadır. Diğer bir ifade ile Anayasa Mahkemesinin görevi, derece mahkemelerinin yerini almak değil söz konusu yargı mercilerinin takdir yetkilerini kullanarak verdikleri ve yargılamanın bütününe tesir eden usule ilişkin kararların Anayasa ve Sözleşme ile teminat altına alınan güvencelere uyumluluğunu denetlemektir. Bu bağlamda yapılacak denetimde delillere ilişkin taraflar arası dengesizlik veya sonuca yönelik hakkaniyetsiz iddiaları yargılamanın bütünü kapsamında değerlendirilecektir. Nitekim ceza davaları ile medeni hak ve yükümlülüklerle ilişkin davaların usul kuralları da dâhil olmak üzere yargılamanın tüm aşamalarında silahların eşitliği ilkesinin güvence altına alınarak adil yargılanma hakkının korunması hukuk devleti olmanın bir gereğidir.

b. İlkelerin Olaya Uygulanması

35. Somut olayda Bölge Adliye Mahkemesi tarafından yürütülen ikinci derece yargılamasında, yargılama sonrasında dinlendiği belirtilen P.G.nin tanıklığı esas alınarak ilk derece mahkemesinin kararı kaldırılmış ve davanın reddine karar verilmiştir.

36. Mahkeme, gerekçeli kararında başvuru tarafından iş arkadaşı E.K.ya hakaret edilmesi şeklindeki eylemin gerek davalı gerekse davacı taraf tanıklarının beyanları dikkate alındığında doğrulanmadığını, tanıkların bu hususta görgüye dayalı şahitlik yapamadıklarını ifade ederek davalı tarafça iş akdinin feshine konu edilen bu eylemin ispatlanmadığını belirtmektedir. Başvurucunun hasta odasına yiyecek çıkarmasına aracılık etme şeklindeki eyleminin ise tek başına iş güvenliğini ve hasta sağlığını tehlikeye atacak nitelik arz etmediğini belirten Mahkeme, başvuru tarafından iş akdinin haksız şekilde feshedildiği sonucuna ulaşmıştır.

37. Bölge Adliye Mahkemesi tarafından ortaya konulan gerekçeli kararda ise 25/12/2016 tarihli tutanak içeriği ve yargılama sonrasında dinlenen tanık P.G.nin beyanları esas alınarak başvuru tarafından kendisi ile aynı işyerinde çalışan başka işçilere hakaret ve tehditte bulunduğu, başvuru tarafından bu eylemi sebebi ile iş akdinin feshedilmesinin haklı nedene dayandığı belirtilmiştir.

38. Tanık P.G.nin beyanlarının Bölge Adliye Mahkemesi tarafından büyük ölçüde belirleyici delil olarak kabul edildiği anlaşılmıştır. Bununla birlikte P.G. duruşmada dinlenmediği gibi bireysel başvuru dosyasına sunulan bilgi ve belgeler kapsamında P.G.nin beyanlarına da ulaşamamıştır.

39. Silahların eşitliği ilkesi uyarınca davanın taraflarının usule ilişkin haklar bakımından aynı koşullara tabi tutulması ve taraflardan birinin diğerine göre daha zayıf bir duruma düşürülmeksizin iddia ve savunmalarını makul bir şekilde mahkeme önünde dile getirme fırsatına sahip olması gerekir (benzer yönde bir değerlendirme için bkz. *Yaşasın Aslan*, B. No: 2013/1134, 16/5/2013, § 32). Bununla birlikte somut olayda tanık P.G. davalının tanık listesinde bildirilmediği gibi usul kuralları uyarınca duruşmada da dinlenmemiştir. Bu durum, başvuru tarafından davalı karşısında usule ilişkin haklar bakımından zayıf duruma düşürülmesi sonucunu doğurmuştur. Buna ek olarak başvuru, P.G.nin tanıklık yaptığından ve beyanlarının mahiyetinden Bölge Adliye Mahkemesi ilamı ile

haberdar olmuş, ilgili ilam nihai karar niteliği taşıdığından P.G.nin beyanlarına karşı savunma ileri sürebilme imkânından tamamen yoksun bırakılmıştır. Diğer bir ifade ile başvuru, nihai karar ile tanık P.G.nin beyanlarından haberdar olduğundan, savunma hakkında meydana gelen kısıtlamayı telafi eden imkânlardan da mahrum bırakılmıştır.

40. Sonuç olarak belirleyici delil niteliğindeki tanık beyanının duruşma sırasında alınmaması, başvurunun ilgili tanık beyanından nihai karar ile haberdar olması ve söz konusu tanık beyanının yargılamada belirleyici delil niteliği arz etmesi, taraflarca bildirilmeyen bir tanığın beyanının esas alınması, başvurunun savunma hakkında ortaya çıkan bu zedelenmenin yargılama sürecinde telafi edilebilme imkânının olmaması sebebi ile başvurunun davalı karşısında dezavantajlı bir konuma düşüğü sonucuna ulaşılmış ve Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerinin ihlal edildiğine karar verilmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

41. Başvuru; ihlalin tespiti ve yargılamanın yenilenmesini, yargılamanın yenilenmesi yerinde görülmediği takdirde maddi tazminat talebinde bulunmuştur.

42. Başvuruda tespit edilen hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Bu kapsamda kararın gönderildiği yargı mercilerince yapılması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatmak ve Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar vermektir (30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasında düzenlenen bireysel başvuruya özgü yeniden yargılama kurumunun özelliklerine ilişkin kapsamlı açıklamalar için bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu* (3) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

43. Öte yandan başvurunun talebinin terditli olması nedeniyle yeniden yargılama kararı verildiğinden maddi tazminat konusunda karar verilmesi gerekmemektedir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerinin ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerinin İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin silahların eşitliği ve çelişmeli yargılama ilkelerinin ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak amacıyla Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 10. Hukuk Dairesine (E.2019/2012, K.2019/2540) iletilmek üzere Antalya 4. İş Mahkemesine (E.2017/76, K.2019/323) GÖNDERİLMESİNE,

D. 446,90 TL harç ve 9.900 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 10.346,90 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

E. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 12/1/2023 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.